

## DEKRET PROMULGACYJNY KONSTYTUCJI I DYREKTORIUM

Prot. n. 83/2018

„Ponieważ żadna wspólnota nie może istnieć bez ochrony prawnej i nie wypada, aby ktokolwiek w tym życiu doczesnym nie był związany prawem, dlatego wy [...] macie się starać pilnie przestrzegać tych nielicznych przepisów dla waszego wewnętrznego spokoju i pewności waszych sumień” (NV I 1) – w taki sposób nasz św. Ojciec Stanisław, od Jezusa i Maryi Papczyński, Założyciel Zgromadzenia, uzasadnia potrzebę prawa zakonnego dla swojego Instytutu. *Wewnętrzny pokój i pewność sumień* wiąże się jednak nie tylko z przestrzeganiem własnego prawa, ale także z jego dostosowywaniem do przemian zachodzących zarówno w Kościele jak i świecie. LVII Kapituła Generalna, celebrowana w Rzymie w dniach 6-23 lutego 2017 roku, odpowiadając na nauczanie Kościoła i znaki czasu podjęła trud przeprowadzenia zmian w naszych Konstytucjach i Dyrektorium, zatwierdzonych w 1986 roku i dostosowanych do wymagań Soboru Watykańskiego II. Przyjęty podczas Kapituły tekst naszych Ustaw został następnie przedstawiony Kongregacji Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, która po dodaniu kilku swoich zmian, zatwierdziła odnowione Konstytucje i Dyrektorium dekretem z dnia 8 września 2017 roku.

Głównym motywem podjęcia prac nad Konstytucjami i Dyrektorium jest współczesne nauczanie Kościoła skierowane do wszystkich instytutów zakonnych oraz wydarzenia ostatnich trzydziestu lat, które stały się doświadczeniem Zgromadzenia. Szczególne znaczenie ma tu adhortacja apostołska *Vita Consecrata*: „Každy instytut znów staje dziś przed koniecznością przemyślenia na nowo Reguły, ponieważ w niej i w Konstytucjach zawarty jest program naśladowania Chrystusa, ukształtowany przez określony charyzmat, którego autentyczność została potwierdzona przez Kościół” (VC 37). Nadto, nie mniejszą inspiracją były wydarzenia ostatnich trzydziestu lat: beatyfikacja abpa Jerzego Matulaitisa-Matulewicza, Odnowiciela naszej wspólnoty zakonnej (w roku 1987); beatyfikacja, wspólnie z innymi męczennikami okresu II wojny światowej dwóch naszych współbraci: Antoniego Leszczewicza i Jerzego Kaszyry (w roku 1999); beatyfikacja naszego Ojca Stanisława, Założyciela Zgromadzenia (w roku 2007); celebrowanie setnej rocznicy Odnowy Zgromadzenia (w roku 2009); i w końcu kanonizacja Ojca Stanisława (w roku 2016).

Te wszystkie okoliczności, naznaczone intensywnym działaniem Ducha Świętego w naszej wspólnotce zakonnej, przyniosły pogłębioną refleksję nad charyzmatem Zgromadzenia i skłoniły nas do poszukiwania bardziej adekwatnego ujęcia jego tożsamości i misji. W tym kontekście, wezwanie Kościoła do *przemyślenia na nowo* naszych Ustaw, uświadomiło nam wszystkim jeszcze wyraźniej *kairos* dla naszego Zgromadzenia i skłoniło – najpierw do wydania dekretu przez Kapitułę Generalną w 2011 roku, aby powołać Komisję ds. Konstytucji i Dyrektorium, a później, podczas ostatniej Kapituły, do opracowania i przyjęcia zmian w naszych Ustawach. Punktem odniesienia była troska o odczytanie charyzmatu Zgromadzenia w kontekście dzisiejszych czasów i w wierności duchowi założycielskiemu oraz ukształtowanemu na przestrzeni dziejów patrymonium, przede wszystkim w dziele Odnowy. To doświadczenie działania Ducha Świętego w naszej wspólnotce zakonnej LVII Kapituła Generalna wyraziła w formie prawnej, wprowadzając zmiany w naszych Ustawach. Aprobata nowego ujęcia Konstytucji i Dyrektorium ze strony Stolicy Apostolskiej jest potwierdzeniem słuszności podjętej drogi Zgromadzenia oraz przyjętych przez Kapitułę rozwiązań prawnych. Jest to szczególnie ważne w odniesieniu do wyrażonej inaczej niż w poprzednich Konstytucjach, jednocześnie jednak głęboko zakorzenionej w pierwotnej tradycji, tożsamości i misji Zgromadzenia.

Niniejszym, zgodnie z prawem kościelnym (KPK kan. 8), promulguję Konstytucje i Dyrektorium naszego Zgromadzenia i zachęcam, abyśmy wszyscy – inspirowani przykładem naszych świętych Ojców – *pilnie przestrzegali tych nielicznych przepisów dla naszego wewnętrznego spokoju i pewności naszych sumień* (por. NV I 1), „usiłując z każdym dniem coraz

bardziej Chrystusa poznawać, miłować i naśladować” (K 5). Niech każdy z nas przyjmie te odnowione Ustawy jako „regułę życia Ewangelią naszego Pana, Jezusa Chrystusa” (Preambuła).

Niech Matka Pana, której jesteśmy duchowymi synami, nieustannie wyprasza nam wszelkie potrzebne łaski na tej drodze życia, której styl określają nam Konstytucje i Dyrektorium. Misterium Jej Niepokalanego Poczęcia niech będzie „szczególnym znakiem, mocą i radością” (K 2) naszego powołania. Nasz święty Ojciec Stanisław niech wstawia się za nami, abyśmy wiernie i zgodnie z mariańskim charyzmatem rozeznawali wyzwania współczesnego świata i wypełniali naszą misję w Kościele. Błogosławiony Jerzy, Odnowiciel, niech uprasza nam łaskę odnowy i pogłębienia naszej więzi z Bogiem, fundamentu naszego powołania. Przykład błogosławionych Męczenników, Antoniego i Jerzego, niech zapala nas do gorliwej i odważnej służby Kościołowi aż do oddania naszego życia. Błagajmy naszych świętych Patronów, abyśmy wsparci ich przykładem i orędownictwem dawali zarówno indywidualne jak wspólnotowe świadectwo świętości współczesnemu światu i tak przyczyniali się do jego zbawienia.

Rzym, dnia 18 maja 2018 roku

W uroczystość naszego świętego Ojca Stanisława Papczyńskiego

Andrzej Pakuła MIC  
Przełożony Generalny